

ת"פ 31805/11 - מדינת ישראל נגד עלי עכاشה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-11-31805 מדינת ישראל נ' עכашה

בפני כבוד השופט עמי קובו
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

علي עכашה

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד איריס פיקר

ב"כ הנאשם: עו"ד אסף טל

גמר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאות בעבודות כתב האישום המתוקן בעבירה של **חבלה חמורה בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 333 יחד עם סעיף 335(א)(1) בחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. על-פי המתואר בעבודות כתב האישום המתוקן, בין הנאשם למתלון היה סכsoon קודם. ביום 24.10.19 עבד הנאשם ברכב המשמש לנקיי רחובות, ובשעה 13:48 הגיע לרחוב הסמוך לשוק העירוני ברמלה. לאחר שיצא מהרכב הבחן הנאשם במתלון הולך לפניו, בעוד הנאשם אחץ בידו חפץ מתכתית (להלן: "החפץ"). הנאשם דלק אחר המתלון ולאחר מרדף קצר השיגו ודקר אותו בגבו באמצעות החפץ. המתלון המשיך לברוח עד שנפל ארضا. הנאשם נמלט מהמקום. כתוצאה מהדקירה נגרם למתלון חזה אויר מזערוי והמיתוקרטס קטן. הוא הובל לבית החולים על ידי צוות מד"א ובבית החולים קיבל טיפול דחוף של הכנסת נזק חזה ושוחרר מבית החולים ביום 29.10.19.

3. הצדדים הגיעו להסדר דין, לפי הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן והופנה לקבלת תסקירת שירות המבחן. בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעניין העונש.

תסקירות שירות המבחן

4. על פי תסקירות שירות המבחן, הנאשם בן 22, רוק המתגורר בבית אמו. סיים 12 שנים לימוד בבית ספר מקצועי ללא קשיים חריגים. אביו נפטר טרם לידתו, והמשפחה התמודדה לאורך השנים עם קשיים כלכליים. מגיל 14 הנאשם עבד במקביל ללימודיו. מסיום לימודיים עבר כמספר שנים רכיב נקיי רחובות ובמקביל עבד בתחום החקלאות עד מעצרו. הנאשם נחשף לעבריןנות בסביבת מגוריו והוא נודע עבר פלילי. במסגרת מעצרו התרשם שירות המבחן

עמוד 1

מהנאשם כבעל כוחות יכולת לתפקוד תקין במישורי חייו השונים, ללא דפוסים שלויים וערריינים כשהתנהגותו בעבירה חריגה להתנהלותו בדרך כלל. **במסגרת צו פיקוח מעצר הנאשם שלוב במהלך חדש פברואר 20'** בקבוצת עצורי בית, אולם בשל מגבלות הקורונה הטיפול הקבוצתי הופסק לאחר השתתפותו ב-3 מפגשים בלבד. בעת השתתפותו בקבוצת שיתוף מעולמו האישי ודיבר באופן גלי על מנתיו לביצוע העבירה. ביחסו לעבירה, הנאשם הודה ביצוע העבירה, שיתף שברקע קיים סכום בין המתלון, במלחכו לדבריו המתلون תקף אותו. ביום העבירה המתلون גער בו ופגע בכבודה של אמו אל מול נוכחים אחרים. הנאשם תיאר תחשות עלבן וכעס וצורך להפגין כלפי המתلون כי אינו חשש מפניו ועל רקע תחשות אלה תקף את המתلون. לדבריו נבהל ממעשי, **חש בושה ומוטרד מהתנהגות האלים**. הנאשם הביע צער על מצבו של המתلون, ומסר שבתקופה המקרה סולחה בין המשפחות. הנאשם הביע נוכנות לחתת חלק בטיפול לשם העלאת מודעותו ביחס למנייעי הרגשים שעמדו ברקע להתנהגות האלים. שירות המבחן ערך מספר ניסיונות ליצור קשר עם המתلون, אך לא נענה. **בסיכום התרשם שירות המבחן מאמין צער ללא הרשות קודמות שהתנהל לאורך חייו באופן יציב**. גדל בצל טראומה הקשורה בנסיבות אביו ומגיל צעיר סייע בפרנסת משפחתו. נוכח מציאות חייו, פיתח עצמאות ונטל על עצמו תפקידים שאינם מתואימים לכשירותו, כשהוא דל כלים להתמודדות עם מצבו לחץ ופרטן בעיות. **כגורמי סיכון להישנות התנהגות אלימה** מנה שירות המבחן את חומרת האלים והפגיעה במתلون, תוך שימוש בשחק קר, הסכוסן המתmeshר שעמד ברקע לעבירה, והתפרצות רגשות שליליים אותם צבר, עמדותיו הנוטנות לגיטימציה לפטרון אלים במצבה רגשית והיותו בעל דימוי עצמי נמוך. מנגד התיחס שירות המבחן להיווטו ללא עבר פלילי, תמייה משפחתיות המתנגדת לאלים, ההתרשמות כי אינו מאופיין בדפוס התנהגות אלים, שיתוף הפעולה שגילה בתקופת פיקוח המעצר והרצון שמבטא לטיפול, גילוי אמפתיה לנפגע העבירה, הבנת הפסול בשימוש באלים דרך לפטרון סכסוכים ותפקידו היציב. מכלול הפרמטרים מצביעים על רמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות אלימה ותוכאותיה צפויות להיות ברמה בינונית. בבחינת הסיכון לעברינות חוזרת התיחס שירות המבחן להתרשות מחיות הנאשם בעל מערכת ערכים תקינה ועמדות חייבות ביחס לחוק, כאשר הסיכון ממוקד בהיבטים משפחתיים חברתיים. סביר פגעה או איום על דימויו העצמי, יכולתו לווסת את תגובותיו, פוחתת. **בנוסף התרשם שירות המבחן שהנאשם אינו מאופיין בדפוסים עבריינים ואלים מושרים וכי עצם המעצר וההליך הפלילי הצביע לו גבול ברור,** כשם העמקת הקשר עמו, הנאשם מבטא את קשייו באופן ישיר יותר והוא מגלה מוטיבציה להגביר את המודעות ביחס לדפוסיו ולנהל אורח חיים נורטובי. שירות המבחן התרשם שהליך טיפול שיעסוק בנושאים גבולים והתמודדות עם מצבו סיכון, יכול לאפשר לנאשם לפתח דפוסי התמודדות אדפטיביים יותר ולבכש מיזוגנות וכישורי חיים שיפחו את הסיכון במצבו. לפיכך, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן לשנה לצד צו של"צ בהיקף של 300 שעות, ולשיטתו עונש מסר אשר יחשוף אותו לאוכלוסייה עברינית, עלול להביא להידדרות במצבו ולקטווע את הרצף התעסוקתי המהווה עוגן בחיו.

ראיות לעונש

5. **תצהיר של אחוינו, הגב' מרים עכашה (נ/1)** - הנאשם נולד למציאות לא פשוטה, הוא מעולם לא הכיר את אביו אשר שם קץ לחייו. תמיד היה ילד טוב. מגיל צעיר תمر רגשות וכלכליות ביןיהם חזק ויציב. למרות חייו הקשים, הנאשם הלך בדרכים טובות. מעולם לא ראתה אותו רב עם אדם אחר. הנאשם חוות איירוע טראומטי לפני מספר שנים, במלחכו מספר אנשים המסתמכים עם בני משפחתו, חטפו אותן. אחד מהחוטפים היה המתلون בתיק זה. הנאשם שב ואומר שהוא מצטער על מעשי. הנאשם בחור צעיר, שעבר תלילות ותמיד עמד לצד משפחתו, הבין שמעשי פסולים והמצזקה שחווה לאחר החטיפה הותירה בו משקעים. הוא עבר טיפול במסגרת ההליך המשפטי ונמצא היום במקום טוב יותר בחיו.

6. **תצהיר של אחינו מר אסמעיל עכашה (נ/2)** - הנאשם נולד למציאות חיים לא פשוטה, מעולם לא הכיר את אביו, תמיד היה ילד טוב, וגדל להיות בחור אחראי עם ערכים טובים. למרות קשייו היה בחור שקט ומוסכם

והתרכק מצרות. הנאשם מעולם לא רב עם אחרים ותמיד התרחק מריריות וסכסוכים. הנאשם סיפר לו שהמתلون היה בין אלה שחתפו אותו וכי אירע החטיפה הותיר בו צלקת. הנאשם מצטרע על מעשי, והתנהגותו בעבירה אינה מאפיינת אותו. הנאשם לא יחזור על מעשי, הוא רוצה להינשא ולהקים משפחה.

7. **ammo של הנאשם, הנבג' עכашה כפיה,** העידה שהנ帩ע עוזר לה בבית, לא עושה בעיות. שומע לה ונמצא בבית כל הזמן. הוא אדם טוב.

טייעוני הצדדים

8. לטעת ב"כ המאשימה, עו"ד איריס פיקר, הערכים החברתיים שנפגעו בעבירה הם בטחונו של אדם, הזכות לשלם גופו והזכות לכבוד. רמת הפגיעה בערך המוגן היא בינונית. העונש הקבוע בצד העבירה הוא 14 שנות מאסר. בית המשפט העליון קבע שיש להתמודד עם עבירות אלימות בדרך של עונשה חמירה. במסגרת הנסיבות הקשורות במעשה העבירה יש לחת בחשבון את קיומו של סכסוך קודם, הפגיעה באמצעות חפץ חד, התקיפה התרחשה באמצע היום במרכז העיר, הנזק הפוטנציאלי והנזק הפיזי שנגרם למתلون שככל אשפוז לאורך זמן. המאשימה עתרה למתחם עונש הנע בין 24 ל-48 חודשים מסר בפועל. לא קיימים שיקולי שיקום שמאפשרים לחרוג ממתחם העונש. המאשימה עתרה למקם את עונשו של הנאשם בתחרית מתחם העונש. שירות המבחן לא התרשם מהתלב בקבוצות עברייניות, החל להשתתף בטיפול קבוצתי למשך 3 מפגשים ובשל הקורונה המפגשים הופסקו. הנאשם יכול להשתלב בקבוצות טיפוליות בעת מאסרו. המאשימה שוחחה עם נפגע העבירה והוא אינו מעוני בפיצוי כספי. לפיכך עתרה המאשימה לעונש מסר בתחרית המתחם לצד מסר על תנאי בלבד.

9. לטעת ב"כ הנאשם, עו"ד אסף טל, כתוב האישום תוקן ל孔ולא, שבכתב האישום המקורי יוחסו לנ帩ע חמיש דקירות וכיום נותרה דקירה אחת. כל זאת בשל קושי ראייתי ממשי. מספר הדקירות הוא שהיתה אף הcpf להגשת כתב האישום בבית המשפט המחויז. הנאשם הוודה בהזדמנויות הראשונה ונטל אחריות. מיד לאחר שהודה, בוטלו כל התנאים המגבילים בהם שפה. מכך ניתן ללמד שמדובר לא ראה פוטנציאלי סיכון בנאים, שמא יתרחק ללא פיקוח. הוא מיד יצא לעבוד. מדובר באירוע ספונטני, שהתרחש לאחר מפגש מקרי של הנאשם עם המתلون, כאשר היה סכסוך קודם ביניהם. אין מדובר בסכסוך קל ומעורבים בו גורמים נוספים וכן כלל את חטיבתו של הנאשם בידי המתلون ואחרים, על אף שהדבר לא בא לידי ביטוי בכתב האישום. מדובר באירוע חמור, אך לא ניתן לנתקו מהרקע לסכסוך. מדובר בבחור צער בן 22 שעז הסתבכוו הראשונה עם החוק. גדל ללא דמות אב, אשר שם קץ לחייו. על אף הנסיבות הטריגריות, כל חייו הנאשם היה נורטטיבי, הוא סיימ' 12 שנות לימוד, ונאלץ לשאת בעול פרנסת המשפחה מאחר שאמו אינה עבדת. הנאשם מעד לריאונה בחיו על רקע הטריאומה שחווה. כפי שעולה בתסוקיר, אורח חייו אינו עברייני, והומלץ על צו של"צ, וזה מלמד על אופק שיקומי. גם אם יוחלט שלא לאמץ את המלצת המבחן, יש לראות את המלצה מצבעה על פן שיקומי. בשל מגפת הקורונה ההליך השיקומי נקטע. סעיף 40(ד) אינו קובל שישיקום חייב להיות תחת כנפי שירות המבחן, והוא יכול להיות בשיטה ממשית, כאשר הנאשם הולך בכל בוקר לעבודה, אינו מסתבר וחוי את חייו באופן תקין. שירות המבחן מtar את נכונות הנאשם להשתלב בטיפול ממשועתי. שירות המבחן עומד על סביבת מגורי הקשה. הנאשם הגיע לגיל 22 ולא הסתבר בפלילי, וניתן למדוד מכך שמדובר בمعدה תחומה בזמן ובמקום. הנאשם מוכן להמשיך את השיקום שהחל לאחר מעצרו. שירות המבחן מצין שגם יכנס לכל הוא עלול להיות נתון להשפעות שליליות ועלולה להיגרם רגرسיה במצבו הנפשי. המתلون עצמו לא שיתף פעולה. בין הנאשם למתلون נערכה סולחה, אשר לא עלתה על הכתב. מתחם העונש צריך להתחיל במספר חדש עבדות שירות ועד ל-14 חודשים מסר בפועל. יש מקום את עונשו של הנאשם ב-6 חודשים מסר בעבודות שירות וזאת על רקע גלו הצער, היעדר עבר פלילי והשיקום שעשה.

10. הנאשם טען שיודיע שעשה טעות, מבקש סליחה, הוא אינו אדם עבריין. עשה טעות כשהיה בעבודה

ומצטער עליה. לא יעשה מעשה כזה אף פעם.

דין - קביעת מתחם העונש הולם

11. כתוב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגין **מתחם עונש הולם אחד**.
12. **הערכיים החברתיים** אשר נפגעו הם בטעונו של אדם זוכתו לשלמות גופו, לריאותו הפיזית והנפשית וכן לכבודו. עבירות האלימות הן מה חמורות שבUBE, והן מערערות את ביטחונם האישי של אזרחים המדינה ותושביה (כב' השופט נ' סולברג בע"פ 18/1985 **אביטן נ' מדינת ישראל** [18.6.18]). בית המשפט העליון עמד לא אחת על החומרה היתריה הגלומה בעבירות אלימות, ועל הצורך בהרתעה מפני ביצוען, ציין כי על רקע התגברות מעשי האלימות, ניכרת מגמה ברורה בפסקה של החומרה בענישה בעבירות אלימות בכלל, ובUBE הגדירה חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בפרט (כב' השופט ע' ברון בע"פ 19/1997 **צ'קול נ' מדינת ישראל** [18.7.19]). פסקת בית המשפט העליון הדגישה לא אחת את החומרה הטעונה בנסיבות אלימות לצורך פתרון סכסוכים. התנהגות אלימה זו מובילת לפגיעה בגוף, ועלולה אף לגרום לאובדן לחי אדם. לפיכך, על מדיניות הענישה לשחק חומרה זו, ועל העונש לבטא את הסלידה שיש מעשי אלימות (כב' השופט י' אלרון בע"פ 17/1983 **איכילוב נ' מדינת ישראל** [24.4.18] ובו"פ 19/1984 **בורגרקר נ' מדינת ישראל** [18.2.20]).
13. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילת למסקנה כי הפגיעה היא ברף ביןוני, וזאת לנוכח העובדה שהנאשם ذкар את המתלוון בגבו וגרם לו לחבלה חמורה בגיןה או שפוץ למשך מספר ימים ונזקק לטיפול רפואי. עצמת הפגיעה נלמדת גם בבחינת הפגיעה שנגרמה למתלוון ומיוקמה בחזהו.
- על חומרת העבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1) בחוק העונשין, ניתן ללמידה אף מהעונש המרבי שקבע המחוקק לצדיה - 14 שנות מאסר.
14. במסגרת **הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה**, יש לחת את הדעת לכך שהעבירה בוצעה באופן ספונטני במהלך יום עבודתו של הנאשם, עת זיהה את המתלוון עמו היה מסוכסך במרכז העיר. הנאשם רדף אחר המתלוון שניסה להימלט, השיגו ודקיר אותו, דקירה אחת, בגבו באמצעות חפץ מתקתי. המתלוון נפל ארצת והנאשם נמלט מהמקום. הנזק הפטוטנציאלי במקרה זה הוא רב, ועלולה הייתה להיגרם פציעה חמורה ואף פגיעה בנפש. החבלות שנגרמו למתלוון מחיחות את הפטוטנציאלי הקטלני של התקיפה האלימה מצדו של הנאשם. הנזק שנגרם בפועל הוא ממשועורי, והצריך את אשפוזו של המתלוון במשך 5 ימים לשם קבלת טיפול רפואי דוחוף שכיל הכנסת נזק לחזה. הסיבה שהביאה את הנאשם לביצוע העבירה קשורה לסכוסר קודם ביןו לבין המתלוון. משכתב האישום המתוקן אינו כולל את הרקע לסכוסר, אין די בתיאור הרקע בנסיבות הティיעונים לעונש על ידי ב"כ הנאשם והגשת שני תצהירים בני משפחה שהצהירו ששמעו מהנאשם אודות עניין החטיפה. הנאשם לא מסר גרסה זו אף בפני שירות המבחן והסביר את הרקע להתנהגוותו בכך שבעבר המתלוון תקף אותו, וכי ביום האירוע המתלוון גער בו בהקשר לאיירוע הקודם ופגע בכבודה של אמו בפני אחרים. משכך ההגנה לא הרימה את נטל הוהכה הנדרש לשם הוכחת נסיבות נוספות הקשורות ביצוע העבירה, ולא ניתן לקבוע מממצאים הנוגעים לרקע לסכוסר.
15. לעניין מדיניות הענישה הנווגת בעבירה, קיימים מנעד רחב של עונשים בהתאם לעובדות והנסיבות הספציפיות של כל מקרה וקרה, ומכאן שנסיבות האירוע הספציפי משפיעות על קביעת מתחם העונש הולם (כב' השופט מ' מזוウ בע"פ 5980/15 **מדינת ישראל נ' פרי זדה** [23.3.16]). בפסקה ניכרת מגמה של הטלת עונישה חמoria בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ובית המשפט העליון ציין לא אחת כי יש להילחם בנוגע האלימות שפשת בחברה באמצעות עונשים ממשועוריים של מאסרים בפועל שישקפו מסר מרתייע לעבריינים ולחברה כולה (עו"פ 14/14 **מהדי נ' מדינת ישראל** [25.12.14]).

16. בוחינת מדיניות העונישה הנווגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשי מאסר במנעד רחב כמפורט להלן:

- א. בע"פ 935/14 **אוסטרחויבץ נ' מדינת ישראל** (30.11.14), נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע על פי הודהתו בעבירה של גרים חבלה חמורה בנסיבות חמירות. הנאשם תקף את המטלון, ذكر אותו באמצעות סכין וגרם לו לחכים ביד ובכתף. המטלון ניסה לב纠正 מהמקום אך הנאשם ذкар אותושוב בשכם. הנאשם והמטلون חברים אשר נפשו לארכחה ושטו אלכוול. האלים התרפרפה בעקבות ויכוח ביניהם. לחובת הנאשם עבר פלילי מכבד. בית המשפט המחויז קבע מתחם עונש הנע בין 3.5 עד 5 שנים מאסר והעמיד את עונשו על **50 חודשי מאסר בפועל**.
- ב. בע"פ 8344/14 **אסור נ' מדינת ישראל** (15.3.15), התקבל חלקית ערעורו של הנאשם 1 שהורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות חמירות והחזקת סכין. הנאשם עמד מחוץ למועדון והתווכחו ביניהם ובמהלך הויכוח הנאשם 1 ذкар את הנאשם 2 בסכין בפלג גופו העליון. הנאשם 2 רדף אחרי הנאשם 1 עם סכין בידו וזכר אותו בגבו. לנאשם 2 נגרמו שני פצעי דקירה בחזה ולנאשם 1 נגרם פצע דקירה בגבו. בית המשפט המחויז קבע מתחם עונש **לאנשם 1 הנע בין שנתיים ל-6 שנים מאסר בפועל**. הנאשם 1, בעל עבר פלילי, נדון לעונש של **4 שנים מאסר**, ששישה חודשים מתוקן בחופף לעונש המאסר אותו ריצה. בית המשפט העליון נתן דעתו למסקיר החיווי והקל בעונשו של הנאשם 1 כך שהעונש בתיק הנוסף של 18 חודשים יוצאה במלואו בחופף.
- ג. בע"פ 13/13 **עמרו נ' מדינת ישראל** (24.6.14), נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות. הנאשם היה תחת השפעת אלכוול התווכח עם אחיו במקומות העבודהם. במהלך הויכוח דחף האח את הנאשם, אשר בעקבות דחיפתו, איים על אחיו, הביא מרכיבו סכין יפנית וחתק את צווארו של אחיו. האח נזח ואושפז למשך ימים. בית המשפט המחויז קבע מתחם עונש שבין **18 חודשי מאסר ועד ל-4 שנים מאסר בפועל** והשיט על הנאשם **עונש של 40 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשה נלוית.
- ד. בע"פ 6384/12 **גינון נ' מדינת ישראל** (6.5.13), נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע על-פי הודהתו בעבירה של חבלה בנסיבות חמירות, בגין מספר דקירות שדקר בפלג גופו העליון של המטלון, שאושפז ונחת. בעקבות עימות בין הנאשם למטלון, עזב הנאשם את המקום, הציג באולם, וזכר את המטלון. הנאשם צעריר, ללא עבר פלילי, בעל רקע נורטטיבי. הנאשם נדון לעונש של **שלוש שנות מאסר בפועל**.
- ה. בע"פ 1929/12 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** (24.4.12), החמיר בית המשפט העליון בעונשו של הנאשם אשר הורשע על פי הודהתו בעבירה של חבלה בנסיבות חמירות. הנאשם בילה במועדון ובעקבות ויכוח, ذкар את המטלון בחזהו ונמלט מהמקום. המטלון הובל לבית החולים ונאלץ לעבור שורת הליכים רפואיים קשים. הנאשם צעריר, ללא עבר פלילי. בית המשפט העליון העמיד את עונשו של הנאשם על **36 חודשי מאסר בפועל**, חלף 24 חודשי מאסר.
- ו. בע"פ 2735/14 **מדינת ישראל נ' אברמוב** (26.10.14), התקבל ערעור המדינה על קולת עונשו של הנאשם אשר הורשע על פי הודהתו בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות.

הנאים התארח בבתו של המתלון, בין השנים פרץ ויכוח שבמהלכו שבר הנאים כוס זכוכית אשר הייתה בידו ודקר באמצעותו את המתלון בצווארו. לנאים עבר פלילי משמעותי וכן מסר על תנאי. בית המשפט העליון העמיד את עונשו של הנאים על **30 חודשים** וכן הפעיל את המסר על תנאי בן 10 חודשים כולל במצטבר (סה"כ 40 חודשים מסר בפועל, חלף 29 חודשים).

בע"פ 2037/2013 מהאגינה נ' מדינת ישראל (26.6.13), נדחה ערעורו של נאים שהורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות חמירות והחזקת סכין. בעקבות ויכוח, הנאים זרק לעבר המתלון אבן אשר פגעה בפניו, בהמשך תפס בחולצתו, תקף אותו במכת אגרוף ודקר אותו באמצעות סכין. הנאים בעל רകע נורמטיבי, ללא עבר פלילי. נקבע **מתחם שבין שנתיים ל-5 שנים** מסר. בית המשפט המחויז הטיל על הנאים עונש של **30 חודשים מסר בפועל**. בית המשפט העליון אישר את המתחם ואת העונש.

בע"פ 3249/19 פיסחי נ' מדינת ישראל (5.8.19), נדחה בית המשפט העליון ערעורו של נאים אשר הורשע על פי הודהתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות. הנאים פגש באקראי במotel, אותו הכיר, ובמהלך מפגשם, התפתח ויכוח שהסלים לדחיפות הדדיות, בסופו הנאים עזב את המקום ושב לאחר מספר דקות כשהוא מצד בsicן ודקר את המתלון בידו. המתלון נמלט לעבר חנות בקרבת מקום והנאים החל לרדוף אחריו עד שנבלם על ידי עברי אורח. בית המשפט המחויז קבע **מתחם עונש הנע בין 18 ל-36 חודשים מסר בפועל**. הנאים בעל נסיבות חיים קשות, היה תחת השפעת סמים בעת האירוע, נדון לעונש של **24 חודשים מסר בפועל**.

בע"פ 5200/16 כבוב נ' מדינת ישראל (3.11.16), נדחה ערעורו של נאים אשר הורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות. בין הנאים למotelן הייתה היות היכרות עסquit ונתגלו ביניהם סכסוך. המתלון הגיע אל מועדון לילה בו שהה הנאים ועלה לעמדת התקליטן. הנאים עלה לעמדה מאחוריו המתלון ודקר/חתר אותו בצווארו באמצעות סcin מטבח. הנאים נורמטיבי לא עבר פלילי והתקביר בעיניו היה חיובי. בית המשפט המחויז קבע **מתחם עונש שבין 20 ל-48 חודשים מסר והשית על הנאים עונש של 24 חודשים מסר בפועל**.

i. בת"פ (מח' מר') 19-01-20449 מדינת ישראל נ' עמרם (20.2.20), הורשע נאים על פי הודהתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות. הנאים הגיע בשעת לילה לחנות נוחות כשהוא נושא scin, נטל פחית טונה ויצא מהחנות והotelן יצא אחריו, לך ממנו את פחית הטענה ומנו לhicns שוב לחנות. בהמשך לcker שלפ הנאים את הסcin, ذكر את המotelן בבטנו ונמלט מהמקום לאחר שעאים עליו. נקבע שקיימת קירבה לסיג פלילי על רקי מחלת נפש. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 18 ל-48 חודשים מסר בפועל**. הנאים בעל עבר פלילי, ונסיבות חיים קשות, נדון לעונש של **24 חודשים מסר בפועל** לצד עונשה נלוותית.

ii. בת"פ (מח' מר') 18-12-66402 מדינת ישראל נ' כהן (30.4.20), הורשע נאים על פי הודהתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות. הנאים התקוטט עם קטין שהיה שותפו בדירה עד אדם אחר הפריד ביניהם. הנאים נטל scin מטבח ודקר את המotelן בירך ובפלג גופו העליון. בעקבות פצעתו, אושפז המotelן למשך חמישה ימים בבית חולים. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין שנתיים ל-5 שנים מסר**. הנאים בגין על סף קיטינות, סיים 12 שנות לימוד, ובעל עבר פלילי לא מכבד, נדון לעונש של **28 חודשים מסר בפועל** לצד עונשה נלוותית.

יב. בת"פ (מח' מר') 33413-08-19 **מדינת ישראל נ' דגא** (8.9.20), הורשע הנאשם על פי הודהתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות. הנאשם פגש את המתלוון ברחוב, הוציא סכין מתקפת ואיים עליו. בהמשך עת שוב נפגשו ברחוב, הנאשם והמתלוון דחפו זה את זה והנואם דкар את המתלוון בחזהו ונמלט מהמקום. למתלוון נגרם פצע דקירה בחזה וחור בריאה. הוא אושפז בבית החולים במשך 3 ימים וטופל בהכנסת נקז לחזה. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנהע פלילי לא מכבד, נדון לעונש של 26 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשה נלוית.

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש הנהע הוא החל מ-18 ועד ל-44 חודשים מאסר בפועל**.

חריגה מהמתחם

18. במקורה דן, הנאשם לא עבר הליך שיקומי משמעותי בתחוםו ובדרך החשיבה של הנאשם, אשר יצדיק חריגה ממשית לקולה ממתחם העונש הנהע, וכןה המצדיק הטלת עונש על פי שיקומי שיקומו של הנאשם בלבד (ראו והשו דברי כב' השופטת ד' ברק ארץ בע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** [18.4.18]). הנאשם שולב בקבוצת עצורי בית בשירות המבחן ולאחר שלושה מפגשים, המפגשים הקבועתיים פסקו בשל מגבלות נגיף הקורונה. במפגשים בהם השתתף הנאשם שיתף מעולמו האישית והחל לדבר באופן גלוי יותר על מניעו לביצוע העבירה. הנאשם הביע מוטיבציה להשתלב בהמשך טיפול במסגרת שירותי המבחן ושירות המבחן המלאץ על שלוובו בטיפול בו ינתנו דגשים על נושא גבולות והتمודדות עם מצבי סיכון, כך יוכל לפתח דפוסי התמודדות אדפטיביים יותר ולרכוש מיומנויות וכישורי חיים שיהיו בכוחם להפחית את הסיכון במצבו. מכאן שהנואם למעשה טרם שולב בכל טיפול שהוא, ולא ניתן לקבוע שהנואם עבר הליך שיקומי משמעותי חריגה משמעותית מן המתחם.

עם זאת, שירות המבחן התרשם שהנואם אינו מאפשר בדפוסים אלימים וערבייניים מושרים וכי ההליך הפלילי ומעצרו הציבו לו גבול ברור, כשהוא מבטא ביום באופן ישיר יותר את קשייו ומגלת מוטיבציה לטיפול ולניהול אורח חיים נורמטיבי. שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה היא נמוכה, אם כי תוצאות צפויות להיות ברמה בינונית. יש להניח שאילמלא המוגבלות הנובעת מהתפשטות נגיף הקורונה, תסוקיר שירותי המבחן עשוי היה להעיד על הליך שיקומי משמעותי אף יותר.

19. בנסיבות אלה, לאור העובדה שהסתבה העיקרית לכך שהנואם לא שולב בהליך טיפול רפואי משמעותי טמונה במוגבלות הנובעת מהתפשטות נגיף הקורונה, ולא בנואם עצמו, לאור העובדה שהנואם הביע מוטיבציה להשתלב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן, ושירות המבחן אף בא בהמלצת טיפולית בעניינו, לרבות לעונשה בדרך של של"צ וצו מבחן, סבורני כי יש לקבוע שקיים סיכון של ממש לשיקומו של הנאשם, כנדרש בסעיף 40 ד(א) בחוק, ולאפשר חריגה קלה מהמתחם. זאת מוביל שייהי בכך כדי לוותר על שיקול ההלימה.

גזרת העונש המתאים לנואם

20. בגזרת העונש המתאים לנואם, בגין מתחם העונש הנהע, יש להתחשב **בנסיבות שאין קשרו ביצוע העבירה**. במקרה זו מן הרاءו לחתת את הדעת לכך שמדובר בנואם צער ב-22, לא עבר פלילי, אשר גדול במשפחה שהתמודדה עם אבדן ומציאות כלכלית קשה. הנאשם תפוך בידישרי חיו השונים באופן תקין ללא מעורבות בפלילים. מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנואם בהיותו מאסר ראשון ויקשה על משפטותו בשל הריחוק ממנו ובחיותו מסיע בפרנסת המשפחה. מובן שעצם הרשותו וריצויו עונש מאסר עלולים לפגוע בעתידו התעסוקתי והאישי. הנאשם הודה באשמה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות מלאה לביצוע העבירה, גילה אמפתיה לנפגע העבירה ובין

המשפחות נערך הסכם סולחה. הנאשם שולב בקבוצת עצורי בית לאחר שחררו ממעצר, שיתף פעולה ודיבר בגלוי על מניעו בעירה ואולם לאחר שלושה מפגשים הטיפול הופסק בשל מגבלות הקורונה. הנאשם הביע מוטיבציה להשתלב בהמשך טיפול בשירות המבחן.

21. עוד יש לחת את הדעת לשיקול הרטעת היחיד בגדרו של הנאשם, וזאת בשם לכך שהנאשם טרם שולב בטיפול מותאם וכי גורמי הסיכון במצבו, כפי שהעירך שירות המבחן, כוללים צבירת רגשות שליליים עד להתרצותם בעירה, עמדותיו שנתקמו לגיטימציה לפתרון אלים במצב של מצוקה רגשית, וקושי לווסת את תגובותיו בפרט במצבים בהם חוויה פגעה על דימוי העצמי.

22. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגוזר על הנאשם עונש נמוך כמעט מהרף התחתון של מתחם העונש, לצד מאסר מותנה. נתתי דעתך להמלצתו של שירות המבחן להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל, ואולם סבורני כי לא ניתן לאמץ המליצה זו. נוכח עמדת המתלוון השוללת רצון בפיזי כספי, אין מקום להטילו.

סוף דבר

23. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**
- א. **16 חודשים מאסר בפועל** בגין ימי מעצרו 19.3.11-19.12.25.
- ב. 9 חודשים מאסר על תנאי, לבלי עברור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחררו ממאסר כל עבירה אלימה מסווג פשע.
- הנאשם יתיצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 10:00.1.3.21 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון וגור הדין. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומינוי של שב"ס, טלפון: 08-9787336, 08-9787377.

מציאות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' טבת תשפ"א, 22 דצמבר 2020, בנסיבות הצדדים.